

дикорослі рослини, захоплюючи таким чином нові земельні ділянки і площі. Спостерігаючи за амброзією можна сказати, що вона справжній «зелений агресор». Найчастіше амброзія росте поряд з дорогами, біля берегів річок, на вулиці, пустирі та біля будинків, захоплює погано оброблені поля, городи, виноградники, сади, занедбані газони. Взагалі, цей бур'ян вкрай живучий, тому може рости майже скрізь, де є більш-менш підходящі умови. Успішно витісняє злаки, подорожник, ромашку, череду та рослини, які прикрашають ландшафт.

Розмножується амброзія насінням у великій кількості, яке зберігає життєздатність в землі 10-40 років. Добре розвинені рослини можуть давати по 30-40 тис. насінин. Цвіте з другої половини липня по жовтень. Плодоносить - у вересні — листопаді. Плоди - сім'янки яйцеподібної форми, зеленувато-сірі, гладенькі, знаходяться всередині затверділої обгортки, дуже дрібні (2,5x1,5 мм), вага 1000 насінин в обгортці приблизно 2,5 г.

Амброзія полиноліста краще розвивається в умовах короткого дня, тому зі зменшенням довжини дня в другій половині літа вона прискорює ріст. У північних районах, в умовах довгого літнього дня ця рослина не утворює плодів. Цим явищем пояснюється те, що амброзія масово поширилась на півдні України, зокрема в Запорізьській, Одеській, Дніпропетровській областях [1].

Амброзія належить до карантинних бур'янів, які наносять велику шкоду не лише сільському господарству, але й здоров'ю людини. Квітковий пилок амброзії шкідливий для людини. У період цвітіння, з середини липня до кінця жовтня, ця рослина дуже небезпечна: пилок викликає у людей алергічне захворювання — амброзійний поліноз або сінна пропасниця. Пилок амброзії, потрапляючи у ніс, бронхи, викликає слезоточу, порушення зору, підвищення температури тіла, спричиняє різке запалення слизових оболонок верхніх дихальних шляхів, що призводить до нападів бронхіальної астми. Поширенню захворювання можуть сприяти погодні умови: спека, роза вітрів тощо [2].

Ефективних ліків поки що не існує. Єдиний вихід — триматися подалі від амброзії, поки вона квітує. Потрібно відмовитись від прогулянок за містом, по можливості не виходити з дому у спеку та у вітряну погоду. Для прогулянок краще вибирати похмурі та дощові дні. Натягнути на вікна марлеві сітки, постійно їх змочувати та міняти кілька разів на день. На вулиці користуватися сонячними окулярами.

Якщо ви всю теплу частину року підстригаєте газон, то, швидше за все з боку амброзії вам нічого не загрожує - ви просто не дасте рослині розквітнути, постійно обрізаючи її верхівки. Якщо ж є необхідність боротися з уже розквітлою рослиною, то намагайтеся знищувати її разом з корінням. Ні в якому разі не перерюйте ділянку, де розцвіла амброзія: це найкращий спосіб розмножити її! Одягніть респіратор, використовуйте одяг з довгими рукавами і штанами, намагайтеся якомога частіше вмиватися та полоскати горло і ніс. Можливо, доцільно буде прийняти антигістамінний засіб. У рукавицях видаліть стебло з землі. Складіть рослини акуратно, намагаючись не розтрусити пилок верхівок. Краще не зберігати у вигляді стогів навіть скошену або вирвану з землі амброзію - пилок з неї продовжує розповсюджуватися. Спалюйте шкідливі суцвіття, щоб позбавитися від неї. Повернувшись додому-, рекомендується прийняти душ, промити ніс та очі.

Боротися з амброзією зобов'язані не тільки відповідні служби, а й усі, хто має приватні земельні ділянки, засмічені цією надзвичайно небезпечною рослиною. Дотримання цих рекомендацій допоможе зберегти ваше здоров'я та життя !

Список використаних джерел

1. Журнал «Безпека життєдіяльності» №6 червень 2014; Олена Чернюк, завідувач курсів ЦО м. Стаханова
2. Журнал «Безпека життєдіяльності» №6 червень 2014; ст. 23-25

«ОРГАНІЧНЕ ЗЕМЛЕРОБСТВО З ТОЧКИ ЗОРУ БЖД»

Поляков І. А.

студент 1 курсу факультету агротехнологій та екології

Науковий керівник -

Опара Н.М., кандидат сільськогосподарських наук, доцент

Органічне землеробство - це землеробство, яке об'єднує всі сільськогосподарські системи, які підтримують екологічно-, соціально- та економічно доцільне виробництво сільськогосподарської продукції. В основі таких систем лежить використання локально-специфічної родючості ґрунтів як ключового елементу успішного виробництва. Такі системи використовують природний потенціал рослин, тварин і ландшафтів та спрямовані на гармонізацію сільськогосподарської практики й навколишнього середовища. Органічне землеробство суттєво зменшує використання зовнішніх факторів виробництва (ресурсів) шляхом обмеження застосування синтезованих хімічних шляхом добрив, пестицидів і фармпрепаратів. Замість цього для підвищення врожаїв та для захисту рослин використовуються інші агротехнологічні заходи й різноманітні природні чинники. Органічне землеробство дотримується принципів, які обумовлені місцевими соціально-економічними, кліматичними та історико-культурними особливостями.

Традиційне землеробство характеризується високими показниками, але, по-перше, воно досягається зниженням родючості ґрунту і забрудненням навколишнього середовища синтетичними добривами і пестицидами і, по-друге, в традиційному землеробстві не надається достатнього значення такому важливому показнику, як біологічна якість продукції, яка оцінюється не тільки за привабливим зовнішнім виглядом, смаком і розмірами, а й за здатністю підтримувати здоров'я людини.

В альтернативному землеробстві значна увага приділяється боротьбі з ущільненням ґрунту. А тому застосовується мінімізація обробітку ґрунту широкозахватними агрегатами.

До альтернативних методів ведення сільського господарства можна віднести:

- біоінтенсивне міні-землеробство;
- біодинамічне землеробство;
- маловитратне стале землеробство.

Вони ґрунтуються на об'єднанні процесів, що відбуваються в природі і спрямовані на поліпшення структури ґрунтів, відтворення їх природної родю-

чості, утворення екологічно-стійких ландшафтів. Тому до таких систем в першу чергу належить органічне землеробство.

Система органічного виробництва сільськогосподарської продукції забороняє або обмежує використання синтетичних комбінованих добрив, пестицидів, регуляторів росту і добавок до кормів при відгодівлі тварин. Така система базується на запровадженні стійких сівозмін, використанні рослинних решток, гною і компостів, багаторічних бобових рослин, використанні механічних і біологічних засобів боротьби з бур'янами, шкідниками і хворобами.

Ключовим моментом органічного землеробства є збереження і підвищення родючості ґрунтів.

До заходів, що забезпечують досягнення цієї мети належать:

- оптимізація співвідношення сільськогосподарських культур у межах кожного господарства;
- ефективне використання місцевих органічних добрив (гною, торфу, компостів, сапропелю, органічних відходів переробки сільськогосподарської продукції);
- широке використання посівів багаторічних трав і збільшення площ сидеральних посівів;
- хімічна меліорація, що базується на використанні місцевих покладів вапняків, крейди, мергелів;
- використання місцевих сировинних ресурсів для підвищення родючості ґрунтів (фосфорити, цеоліти, глауконіти, фосфатшлак, дефекаг);
- подальше припинення необґрунтованого розширення посівних площ під соняшник, що зумовлює погіршення фітосанітарного стану ґрунту, за рахунок розширення площ під сою, ріпак, гірчицю, льон олійний;
- запровадження мінімального обробітку ґрунту, впровадження широкозахватних агрегатів, застосування прямих посівів;
- застосування контурної організації території, що запобігає руйнуванню ґрунтів;
- всебічна реставрація і підтримка поєззахисних смуг як найважливішого агроландшафту і закріплення межі полів.

Для альтернативних господарств, в яких утримуються тварини, замість застосування складних кормових сумішей, що містять багаточисельні синтетичні кормові добавки, характерне повернення до натуральних кормів.

Основним питанням є не тільки отримання екологічно безпечної, але і біологічно повноцінної продукції харчування. Тому основним питанням виробництва продукції для дитячого, лікувального і профілактичного харчування є розширене відтворення родючості ґрунтів. Без вирішення цього питання відмова від хімізації, по-перше може призвести до різкого зниження врожайності сільськогосподарських культур і по-друге — до отримання екологічно чистої, але біологічно неповноцінної продукції (мало білка, клітковини, вітамінів та ін.).

Органічний рух в Україні

Розвитком органічного руху в Україні займаються: Федерація органічного руху України, Асоціація «Чиста Флора», Об'єднання «Полтава-органік», Міжнародна Громадська Асоціація учасників біовиробництва «БІОЛан Україна»,

Клуб органічного землеробства, Спілка учасників органічного агровиробництва "Натурпродукт" та багато інших організацій.

У 2007 році було створено перший український акредитований сертифікаційний орган Органік стандарт, який проводить сертифікацію органічного виробництва в Україні.

10 жовтня 2009 року у Львові Федерацією органічного руху України у співпраці з РіВБ за підтримки Міністерства аграрної політики України та Львівської Міської Ради було організовано Перший Всеукраїнський Ярмарок органічних продуктів. Другий Ярмарок було проведено Федерацією органічного руху України теж у Львові 9 жовтня 2010 року, а 15 жовтня 2011 р. та 8 вересня 2012 р. вже Третій та, відповідно, Четвертий Ярмарок було успішно проведено в Києві. Федерація органічного руху України розпочала роботу щодо проведення наступного Ярмарку в 2013 році.

Закон України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини»

03.09.2013 р. ухвалено Закон «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини», який набрав чинності 10.01.2014 р.

Згідно з Законом, під час **органічного виробництва** виключається застосування хімічних добрив, пестицидів, генетично модифікованих організмів (ГМО), консервантів тощо, та на всіх етапах виробництва (вирощування, переробки) застосовуються методи, принципи та правила, визначені цим Законом для отримання натуральної (екологічно чистої) продукції, а також збереження та відновлення природних ресурсів.

Список використаних джерел

1. Бублик Борис Андрійович «На городі довіряємо природі»
2. Курдюмов Микола Іванович «Розумний сад в подробицях»

ПРИСТРІЙ ДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ГІЛЬЗ ЦИЛІНДРІВ ПГЗМЗ-53

Решетеловський С.В.
студент 4 курсу інженерно-технологічного факультету
Науковий керівник -
Дудник В.В., кандидат технічних наук, старший викладач

Для встановлення, закріплення та центрування гільз циліндрів на столі верстату використовують різні пристрої. Це пояснюється тим, що пристрої дозволяють швидко знімати та встановлювати гільзи при їх відновленні. Деякі пристрої є універсальними, що дозволяє їх використовувати при відновленні гільз різних типів двигунів.

При проходженні ремонтної практики в господарстві запропоновано пристрій ПГ ЗМЗ-53, що призначений для встановлення, закріплення та центрування гільз циліндрів ЗМЗ-53 при розточуванні та хонінгуванні. Цей пристрій прийнятий, тому що він зручний у застосуванні, має можливість встановлюватись на столі різних верстатів та не потребує зайвих інструментів для зняття і встановлення гільз циліндрів [1].